

Novice iz domačih krajev

Beograjski nadškof na obisku v Mariboru in na Ptujski gori. Sredi minulega tedna je prišel v Maribor beograjski nadškof dr. Josip Ujčić. Ogledal si je v spremstvu našega g. škofa dr. I. Tomažiča prenovljeno stolno cerkev, muzej v mariborskem gradu in gradnjo novega bogoslovja. Dne 24. oktobra je obiskal v spremstvu g. škofa dr. Tomažiča tudi Ptujsko goro. Ogledal si je znamenitosti slovite romarske cerkve in dela na zunanosti, katera ravno dokončujejo.

Smrtno ponesrečil pri popraviljanju strehe. Vinko Breznik, 59 letni mali posestnik iz Bukovske vasi pri Dravogradu, je popraviljal s svakom Ivanom Hartmanom streho. Ko je šel navzdol po strehi, sta se zlomili pod njim dve lati, padel je v globino ter dobil tako hude poškodbe, da jim je podlegel v slovenjgraški bolnišnici.

Smrt pod vozom. V Belšaku pri Mežici je vozil Rok Srebre iz Halinovega gozda steljo za posestnika Heleja. Na največji strmini se je naložen voz, v katerega so bili vpreženi voli, nagnil in je Srebre hotel preprečiti prevrnitev s tem, da je skočil k vozu in ga podprl z rameni. Pretežkega voza pa Srebre ni zadržal, ampak se je breme prevrnilo nanj in ga je tako stisnilo, da so ga potegnili izpod voza mrtvega.

Umrl na posledicah padea pod voz. Jožef Kresnik, 66 letni dninar iz Starega trga pri Slovenjgradcu, je vozil apno. Pri Suhem dolu je padel pri vožnji navzdol pod voz. Zdrabilo mu je desno nogo in dobil je tako hude notranje poškodbe, da jim je podlegel v slovenjgraški bolnišnici.

Kolesarska nesreča zahtevala smrtno žrtev. V Cogetincih pri Sv. Antonu v Slov. goricah je podrl na cesti neznan kolesar 72 letnega kočarja Ivana Brotšnajderja, ki je obležal na cesti. Po nesreči je kolesar kar zdvijal naprej. Povoženega so prepeljali na njegov dom, kjer je pa podlegel notranjim poškodbam. Orožniki so iskali pobeglega kolesarja in so ga izsledili v Mariboru.

Ob štiri prste na roki. V Hočah pri Mariboru je odrezala cirkularka pri delu na žagi 39 letnemu Ivanu Poljancu kar štiri prste na levi roki. Ponesrečen se je zatekel v mariborsko bolnišnico.

Otrok utonil v jarku. Pred dnevi se je v Gomilicah v Prekmurju pripetila Rajovi družini nesreča, ki je zahtevala življenje dveletne deklice. Domači so se namreč odpeljali na polje in vzeli s seboj tudi otroka. Da pa ga ne bi zeblo, mu je mati skrbno zavila roke v

ruto, kar je bilo za otroka usodno. Ko so bili domači na drugem koncu njive, je otrok padel v jarek, v katerem je bilo precej vode, ter utonil, preden so se starši vrnili in bi mu mogli pomagati. Ta nesrečen slučaj je po vsej okolici vzbudil veliko sočustvovanja, a daje vsem glasen opomin, da otrok ni dobro puščati samih, ker nesreča nikdar ne počiva.

Dva hudo poškodovana se zatekla v celjsko bolnišnico. Ko se je 16 letni slikarski vajenec Karel Rekar iz Celja peljal v petek s kolesom s Polzele, je padel tako nesrečno, da je dobil hude poškodbe na glavi in tudi na znotraj. — Pri delu v tekstilni tovarni - Vitanju je v petek zgrabil stroj 22 letnega tkalca Miloša Štruca za čeljust in ga hudo poškodoval. Omenjena hudo poškodovana sta se zatekla po zdravniško pomoč v celjsko bolnišnico.

Pri žaganju drv ob tri prste. Friderik Cokan, 51 letni dninar iz Celja, je pomagal blizu celjskega mestnega pokopališča pri žaganju drv. Pri delu mu je odbila cirkularka kar tri prste na levi roki.

Smrtna nesreča rudarja. V Hrastniku se je zgodila smrtna nesreča, ki je tirjala življenje rudarja Jožefa Urlepa iz Hrastnika. Omenjeni je zmetaval s tovarišem krajnika v jašek tako, da je bil on pod jaškom, tovariš pa je metal deske v jašek. Pred delom sta dogovorila znake, kdaj bosta pričela, oziroma nehala z metanjem. Ko je tovariš metal ter dal Urlepu znak, ni dobil odgovora. Šel je pogledat pod jašek in je našel pod krajniki Urlepa mrtvega. Urlepu je prišlo najbrž slabo, zgrudil se je nenadoma in krajniki, ki so prileteli nanj iz višine, so povzročili smrt. Smrtno ponesrečeni zapuščata ženo.

Smrtna žrtev nesrečnega naključja. Sredi minulega tedna se je podal g. Drago Prinčič, poštar v Nemški Loki na Kočevskem, v družbi šolskega upravitelja v svoje lovišče. Ustavila sta se pri delavcih in se razgovarjala z njimi. Prinčič je snel z rame nabito puško in jo prslonil k nogam. Puškino kopito je nenadoma zdrsnilo, orožje se je sprožilo in naboj je zadal poštarja v trebuh in izstopil na hrbtu. Ponesrečenega so dvignili in ga odnesli na dom šolskega upravitelja iz Nemške Loke ter poklicali zdravnika iz Kočevja. Ko je pribrel zdravnik, je bil po nesrečnem naključju obstreljeni že mrtev. Prinčič zapuščata ženo z dvema otrokoma.

Konj ubil orača. Jernej Kenda, 41 letni posestnik v Zalem logu pri Železnikih na Gorenjskem, je oral s parom konj, katerega je poganjal njegov šestletni sinko. Pri obračanju je en konj, katerega si je Kenda izposodil za

Da je

ASPIRIN

originalen

zajamčuje vtisnjeni „Bayer“-jev križ. Aspirin je učinkovit, neškodljiv in se dobi v vseh lekarnah.

Oglas reg. pod št. št. 7267 od 23. marta 1940.

oranje, brcnil orača v levo stran tako močno, da se je zgrudil ter obležal mrtev. Kenda zapuščata ženo in štiri nepreskrbljene otroke od petih mesecev do šest let.

Zaradi neprevidnega obnašanja nevarno obstreljen. Na Primskovem pri Kranju je Božičeva tovarna, koje nočni čuvaj je Franc Verbič. Čuvaj je opazil ob treh zjutraj v temi človeka, ki se je vzpenjal na ograjo. Pozval je neznanca, naj izgine ter oddal svarilni strel. Ker pa tujec le ni zbežal, je telefoniral čuvaj policijski stražnici v Kranju, da hoče nekdo vlomiti v tovarno. Medtem ko se je mudil Verbič pri telefonu, je neznanec preskočil ograjo in se je skrtil na vrtu za cipreso. Na vrtu ga je izsledil od čuvaja izpušeni pes. Čuvaj se je previdno bližal nočnemu obiskovalcu. Ko je pa videl, da sega neznanec v žep, je oddal dva strela, ki sta zadela in je tuji moški obležal na mestu v mlaki krvi. V obstreljenem so prepoznali Hinka Podjavoršeka iz Kranja, katerega so prepeljali hudo ranjenega v Ljubljano. Podjavoršek je dobil en strel v glavo in enega v prsa. Nesreče čuvaj ni zakrivil, pač pa trgovec sam, o katerem se še ne ve, ali je zablodil v temi proti tovarni in zakaj se je tako neprevidno vedel. Začeva bo pojasnjena, ko bo obstreljeni lahko zaslišani.

Cortezova oporoka. Angl. zgodovinar Conway, ki živi v Mehiki in si je pridobil sloves kot specialist za dobo, ko so Španci zasedli Mehiko, je objavil izvirno Cortezovo oporoko, ki jo je ta podpisal 11. okt. 1547 v Sevilli. Leta 1927. jo je v nekem tamkajšnjem arhivu odkril pater Mariano Cuevas.

Dolgočasna knjižnica. Najbolj čudno knjižnico na svetu ima menda italijanski filmski ravnatelj Rio Caselli v Rimu. Ze 25 let zbira po vsem svetu knjige, in sicer najbolj dolgočasne knjige, kar jih more dobiti. — Do danes je njegova knjižnica narasla že na 8600 knjig. Pred kratkim je neki znan italijanski pisatelj pozval Casellija na dvoboj, ko je iz ust njegovega brata zvedel, da je nena-

Junak divjine

Ameriški roman

16

»Poznate to pisavo?«

Robin je pozorno ogledoval naslov: Gospodična Marija Linscott, Crucero. Čez čas je odkimal in odgovoril:

»Ne vem, kdo bi mogel to pisati. Starinska pisava. Toda čakajte, gospodična, morda vam bom mogel pomagati. Indijanec je rekel, da če bi denar prišel nazaj...«

Glavo je naslonil v dlani in razmišljal. Marija ga je nestrno opazovala.

»Kaj je rekel?« si je mož godel polglasno. »Nesrečna pozabljenost!«

Tako je minulo nekaj trenutkov. Tedaj je Robin nenadoma treščil po mizi in veselo vzkljnil:

»Živijo! Rešena sva! Gospodična, presneto srečo imate! Danes je šestnajstega. In Indijanec je bil rekel, da se bo tega dne oglašil, povprašal po denarju in ga odnesel, če bi prišel nazaj. Zdaj bova pač počakala. Če bo mož držal besedo, ga bova kmalu videla, ker so Indijanci navadno bolj rani obiskovalci.«

Marija se je zahvalila. V njenem srcu je zažarela iskrica upanja.

Robin ji je ponudil stol. Sedla je in opazovala ljudi, ki so prihajali in odhajali. Farmerji in covboji so si podajali kljuko. Eni so šli, drugi prišli. Poštar je nenehoma imel delo. Vse je opravil z neko lahkoto. Bil je pravi Amerikanec. Pri delu je našel čas še za dovtipe in reklamo. Fante je navduševal za najbližjo nogometno tekmo. Damam — ko se je od časa do časa katera pojavila — je priporočal najnovejša mazila za nego lepote in odpravo peg. Mariji se je zdelo, da sedi v kaki majhni trgovini, kjer mladi pomočniki in vajenci zabavajo kupce ter jim ponujajo in priporočajo vse mogoče stvari.

Ko je promet za trenutek ponehal in je Robin začel govoriti o vremenu, ga je Marija spet vprašala:

»Ali res ne veste za mesto Rotenburg?«

Robin, ki se je rad pobahal s svojim zemljepisnim znanjem, je odgovoril samozavestno:

»Kako ne bi vedel!«

Ko pa je Marija vstala in hotela vedeti, kje leži to mesto, se je nekam kislo nasmehnil in se z negotovimi koraki bližal zemljevidu Zedinjenih držav, ki je visel na steni.

»V Nevadi ga morate iskati,« je pripomnila Marija. »Nekje blizu mora biti.«

Robin jo je pogledal negotovo: ni vedel, ali resno misli ali pa se norčuje iz njega. Potem je šel na drugo stran sobe: tam je visela karta Nevade.